הני מילי לתומרא לבל לקולא לא. ואפי' לרב ששת דאמר בפרק בכל מערבין (עירובין דף נב.) דבטל תורה ממי חזקה עליה עושה שליחותו הני מילי במקום שאם לא יעשה שליחותו יבא המשלח לידי עבירה אם יסמוך על השליח אבל כאן אם לא יתן גט לו לא יקרא שלא יבא המשלח לידי עבירה בשביל כך מודה רב ששת דאין חזקה עליה עושה שליחותו לקולא ואם היא אם לא לא אבל אם לא יתן גט לו לא יבא לידי עבירה: **נערה** המאורסה היא ואביה כו'. פירש בקונטרס דוקא נערה אבל קטנה דוקא אביה ולא בגמרא רבנן סברי יד יתירא זכי לה רחמנא היינו יד עצמה שמיושסף לה כשהיא נערה דכשהיא קטנה לא היה לה יד כי אם לא יד אב ושוב הגיה רש"י בפ"ב דקידושין (דף מג:) "דה"ה קטנה והא דנקט נערה להודיעך כח דרבי יהודה וכן עיקר והביא ראיה רבינו יאקב ב"ר מאיר דבפרק שני דקידושין (דף מד:) פריך לרב נחמן דאמר אין נערה עושה שליח לקבל גיטה מיד בעלה מהא דתנן קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה הא נערה הרי זה גט ומשני כשאין לה אב אבל מעיקרא סלקא דעתן דאיירי כשיש לה אב ואפילו הכי קתני עד שיגיע גט לידה ש"מ דאף אם לא יש לה אב אם הגיע גט לידה מגורשת והא דאמרי' בגמרא יד יתירא זכי לה רחמנא היינו יד האב דיד עצמה עיקר שיש לה בבגרות ולא ניתן לה יד האב לבטל כח ידה וכ' יהודה סבר דבטל כח ידה ונתן לה יד האב: **וכל** שאינה יכולה לשמור את גיטה כו'. פי' בקונטרס אפילו על ידי אביה דהא שומה מי שמשלחה ואינה מוזרת וכן בפרק חרש (יבמות דף קיג:) וכ"מ מפרש דעל ידי אביה מתגרשת אע"ג שאינה יודעת לשמור את גיטה והיה כך הלכה למעשה דהא כ' יעלי דדרים אתם מוצתן ביהה מי שיש לה יד לגרש את עצמה יאמה זו כו' לפי אותו מעשה מגורשת על ידי אביה דהא אפילו פיקחת אביה מקבל את גיטה ואמר דבי ר' ישמעאל דמפיק משלחה לא פליג עליה אלא בהא דמפיק מקרא אחרינא אבל מעמא דליכא ביניהו מידי וטעמא כיון שיש לה אב הוא שומרה מלאחור ועוד דבירושלמי בהדיא קורא אותה שיש לה אב יכולה לשמור את גיטה ש"מ דאם לא יכולה לשמור אם אינה יכולה לשמור אם אינה יכולה לשמור אם אינה